

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

το θέμα

ΑΣΦΥΚΤΙΚΗ ΠΙΕΣΗ

Ο Αντώνης Σαμαράς θα δεχτεί ασφυκτικό pressing από τους δανειστές, αλλά και από το εσωτερικό της χώρας.

Κι όχι μόνο από τους ιδεολογικούς «συγγενείς» του, δηλαδή τον Γ. Καρατζαφέρη και την Ντ. Μπακογιάννη, αλλά και από το ίδιο του το κόμμα.

Το «δαχτυλίδι» στον Βενιζέλο

Ο Γιώργος Παπανδρέου θα τον προτείνει για πρωθυπουργό αν ο Αντώνης Σαμαράς δεν συνεργαστεί

της ΚΑΤΙΑΣ ΜΑΚΡΗ

k.makri@realnews.gr

● **Η ΕΠΟΜΕΝΗ** ημέρα άρκει για το ΠΑΣΟΚ, με τον Γιώργο Παπανδρέου να δρομολογεί τις διαδικασίες αποχώρησής του, μέσα από την προσπάθεια συγκρότησης κυβέρνησης ευρύτερης συνεργασίας. Το επικρατέστερο σενάριο για την ηγεσία ενός διακομματικού συνασπισμού πρόθυμων στελεχών, ώστε να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, είναι ο πρωθυπουργός να κάνει την έκκληση και να προτείνει ως επικεφαλής τον νυν αντιπρόεδρο και υπουργό Οικονομικών Ευάγγελο Βενιζέλο.

Αν αυτή είναι πράγματι η πρόταση του Γ. Παπανδρέου για τη διαδοχή του στην πρωθυπουργία, σημαίνει πως επισφραγίζεται η μεταξί τους συμφωνία με το «δαχτυλίδι» που φάνηκε να του δίνει πέρυσι τον Ιούνιο όταν, ύστερα από μια μέζονα κυβερνητική κρίση, τον τοποθέτησε στην αντιπροεδρία ως υούμερο 2 της κυβέρνησης, αλ-

Ντόρα και Καρατζαφέρης θα βοηθοσκοπιθούν για τη στήριξη της νέας κυβέρνησης, αν και οι δύο επιθυμούν τη συμμετοχή και της Ν.Δ.

λό ταυτόχρονα του ανέθεσε και την «ηλεκτρική καρέκλα» του υπουργείου Οικονομικών. Σε περίπτωση που ο Ευ. Βενιζέλος αναλάβει την πρωθυπουργία της μεταβατικής κυβέρνησης, θεωρείται σχεδόν βέβαιο πως ο Γ. Παπανδρέου θα παραμείνει στην προεδρία του ΠΑΣΟΚ ως μια ιδιότυπη διαρχία, με πιθανότερο χρονικό ορίζοντα τις επόμενες εκλογές.

Το σενάριο Βενιζέλου, φυσικά, θα ισχύσει αν η Ν.Δ. εμμένει στην άρνησή της να μετάρσει σε κυβέρνηση ευρύτερης συνεργασίας, αφού

-σε διαφορετική περίπτωση- για να ξεπεραστεί το «αγκάθι» της πιθανής αντίδρασης του Αντώνη Σαμαρά σε ένα φορημένο κοιμητικό πρόσωπο, θα μπορούσαν να γίνουν πιο τεκτονικές επιλογές.

Σκόπελοι

Αν, πάντως, ο επικεφαλής της αξιωματικής αντιπολίτευσης εξακολουθεί να αρνείται, ο Γ. Παπανδρέου θα επιχειρήσει να βρει κοινό τόπο με τον Γιώργο Καρατζαφέρη και την Ντόρα Μπακογιάννη -έστω κι αν έτσι μειώνεται η δυναμική- και το μήνυμα που θα στείλει εντός και εκτός της χώρας είναι ένας συνασπισμός περισσότερων δυνάμεων και ευρύτερης πλειοψηφίας.

Αυτή τη στιγμή, πάντως, ο δρόμος της συναίνεσης μοιάζει να είναι γεμάτος σκοπέλους, καθώς η κυβερνητική πρόταση απορρίπτεται

εξ ορισμού από το ΚΚΕ και τα κόμματα της Αλ. Αριστεράς, δηλαδή τον ΣΥΡΙΖΑ και τη Δημοκρατική Αριστερά του Φώτη Κουβέλη, ενώ και η πρώτη απάντηση της Ντ. Μπακογιάννη είναι πως δεν έχει νόημα να συμμετάσχει σ' ένα τέτοιο σχήμα, χωρίς την παρουσία της Ν.Δ. ή έστω κάποιων στελεχών της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Ανάλογη είναι και η πρώτη αντίδραση του Γ. Καρατζαφέρη, ο οποίος στο περιθώριο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας για την ψήφιση εμπιστοσύνης, συνομιλήσε με κορυφαία κυβερνητικά στελέχη, λέγοντάς τους πως, χωρίς τη συμμετοχή του Αντ. Σαμαρά, το εγχείρημα αδυνατεί. Ο πρόεδρος του ΛΑ-ΟΣ, στην πρώτη δημόσια δήλωσή του για το θέμα, επικρίνησε να πλαгиολοπήσει τον πρόεδρο της Ν.Δ., θέτοντας το δίλημμα αν θα επιτρέψει στον Γ. Παπανδρέου «να κυβερνά με 153 ή αν θα πάμε όλοι μαζί υπό έναν άλλο πρωθυπουργό».

Οι πιέσεις πάντως, που θα δεχθεί το επόμενο χρονικό διάστημα ο επικεφαλής της Ν.Δ. για να συμμετάσχει σε μια κυβερνητική εθνικής συνεννόησης με χρονικό ορίζοντα κάποιων μηνών και ένα πρόσωπο κοινής αποδοχής στο τιμόνι, θα είναι μεγάλες εντός και εκτός της χώρας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως τόσο η Άγκελα Μέρκελ όσο και ο Νικόλα Σαρκοζί επαναλαμβάναν σχεδόν εμμονικά από τις Κάννες το θέμα της συναίνεσης, ενώ ανάλογες θα είναι οι προτροπές προς τη Συγγρού και από τους Ευρωπαίους αξιωματικούς Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ και Βαν Ρομπάι, προκειμένου να σταθεροποιηθεί η πορεία της χώρας και να μη διασαλευτεί η παραμονή της στην ευρωζώνη. Ακόμη και ο Μπαράκ

πολίτευσης να υπερψηφίσει τη δανειακή σύμβαση, πράγμα που σημαίνει πως οι πιέσεις προς τη Συγγρού δεν θα προέρχονται μόνο από την οικονομικά παραπαίουσα Γηραιά Ηπειρο, αλλά και από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Εντός και εκτός

Ο Αντ. Σαμαράς όμως, θα δεχτεί ασφυκτικό pressing και από το εσωτερικό της χώρας. Κι όχι μόνο από τους ιδεολογικούς «συγγενείς» του, δηλαδή τον Γ. Καρατζαφέρη και την Ντ. Μπακογιάννη, αλλά και από το ίδιο του το κόμμα, καθώς τα πιο μετριοπαθή στελέχη του θεωρούν επιβεβλημένη, αυτή την ύστατη ώρα, την από κοινού ανάληψη δράσης. Κι όχι μόνο. Τον πρόεδρο της Ν.Δ. θα επιχειρήσουν να πιέσουν και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που θέλουν να προχωρήσει η υπόθεση της συνεργασίας αφενός μεν, γιατί δεν αντέχουν να παραμείνουν άλλο μόνοι στην εξουσία, αφετέρου δε, επειδή μετά την κοφτή ανάσα που πήρε ο Παπανδρέου στη Βουλή, αν σε λίγες ημέρες δεν έχει προχωρήσει στον σχηματισμό συγκυβέρνησης τότε η εσωστρέφεια θα «φωλιάσει» και πάλι στην κυβέρνηση, ενώ οι βουλευτές θα απειλήσουν με εκ νέου ανατροπή τον πρωθυπουργό.

Παρ' όλα αυτά, αν ο Γ. Παπανδρέου πείσει την Κοινοβουλευτική του Ομάδα και την κοινωνία πως εξάντησε όλα τα περιθώρια συνεννόησης, αλλά βρήκε κλειστή πόρτη τότε η ύστατη λύση είναι να παραμείνει ο πρωθυπουργός στην εξουσία μέχρι τις εκλογές, τις οποίες ο Ευ. Βενιζέλος προσδιόρισε το αργότερο τον επόμενο Μάρτιο κι αφού πρώτα έχει υπογραφεί και ψηφιστεί η δανειακή σύμβαση και έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία συναλλαγής ομολογώματων

ύστατη

λύση είναι να παραμείνει ο Γιώργος Παπανδρέου στην εξουσία μέχρι τις εκλογές

Γράφει ο
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΧΑΛΕΛΛΗΣ
d.mihalellis@realnews.gr

ΑΠΟΨΗ

Αλλάξτε. Βουλιάξτε

Η ΚΑΛΗ ΜΕΡΑ από το πρωί φαίνεται. Και η χώρα, το Έθνος καλύτερα, διάγει παρατεταμένες «νύχτες ασημέριες». Με κορυφαία εκείνη που ξεκίνησε με την αναγγελία του δημοψηφίσματος κι ακόμα δεν ξέρουμε αν και πού θα οδηγήσει...

Δεν έχει, λοιπόν, νόημα ποια είναι η λύση. Διότι δεν είναι λύση. Είναι ένας θλιβερός πολιτικός συμβιβασμός. Η παροδοχή ότι απώλεσαμε την κυριαρχία των εξελίξεων στη χώρα. Δεν έχει σημασία τι θα γίνει αύριο. Σημασία έχει ότι η χώρα διεσύρθη. Σημασία έχει

ότι με όλους τους δυνατούς τρόπους φωνάξαμε στην οικουμένη ότι είμαστε όχι μόνο απέναντοι, αλλά και ανίκανοι... Σημασία έχει ότι μια γενιά πολιτικών θα φέρει το στίγμα της ατίμωσης. Κι αυτό αν δεν αντάρσει...

Αλλάς στις κάλπες, που δεν θ' αργήσουν, οι πολίτες θα φωνάξουν: «Και αλλάξαμε και βουλιάξαμε. Αλλά... Μαζί στον πάτο δεν θα μας πάρετε».